

ДО СУ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“
ФАКУЛТЕТ ПО ЖУРНАЛИСТИКА
И МАСОВА КОМУНИКАЦИЯ
КАТЕДРА НА ЮНЕСКО
„КОМУНИКАЦИЯ И ВРЪЗКИ
С ОБЩЕСТВЕННОСТТА“

СТАНОВИЩЕ

ОТ ПРОФ. Д-Р НИКОЛАЙ НИКОЛОВ МЛАДЕНОВ,
КАТЕДРА „ПЛАКАТ И ВИЗУАЛНА КОМУНИКАЦИЯ“, НХА
ЗА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД НА ДОКТОРАНТА
АНТОН ПЕТРОВ СТАЙКОВ
НА ТЕМА „ КОМИКС И РЕКЛАМА. ПОЕТИКА И
СЕМИОТИЧНИ АСПЕКТИ“
ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНА
СТЕПЕН „ДОКТОР“ ПО ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ
3.5. ОБЩЕСТВЕНИ КОМУНИКАЦИИ И ИНФОРМАЦИОННИ
НАУКИ (ЖУРНАЛИСТИКА – СЕМИОТИКА НА РЕКЛАМАТА)
КЪМ КАТЕДРА НА ЮНЕСКО „КОМУНИКАЦИЯ И ВРЪЗКИ С
ОБЩЕСТВЕННОСТТА“

Дисертационния труд на докторанта Антон Стайков е на тема „Комикс и реклама. Поетика и семиотични аспекти“. Научен ръководител е проф. д.ф.н. Христо Кафтанджиев. Трудът се състои от 428 страници текст и библиография с 355 илюстрации. Авторефератът отговаря на съдържанието на дисертацията.

Основният текст съдържа увод, три глави и заключение.

Научния труд е посветен на комикса и по-специално на анализ на неговата знакова същност и връзката му с рекламата. Автора си поставя за цел да открие и изучи най-важните знакови системи, да проследи историята на българския комикс, както и съвременните

световни тенденции, и всичко това в посока – разбирането на комикса, което да спомага за реализирането на рекламни стратегии.

Не мога да не отбележа в началото и произхода на интереса на докторанта към комикса и рекламата. След класическото си образование по живопис, Стайков специализира с курсове по анимация, мултимедия и дигитални комуникации в Израел. В последствие се занимава, както с преподавателска дейност в областта на живописта, технологията и историята на изкуството, така и с работа в областта на дизайн и рекламата. Същевременно и пише, като не може да не отбележим „Кратка история на българския комикс“, за която получава и наградата „Христо Г. Данов“. По същото време става и съучредител на секция комикс в СБХ. През годините на своята докторантура преподава „Изкуство и медии“ в специалност „Журналистика“.

Всичко това някак логично ни довежда до този мащабен и впечатляващ труд, за който бих отбелязал, че е и рядко грамотно написан и представен.

Освен това кандидатата разработва област, за която в България, не само няма почти никакви теоретични материали, но и самия комикс е изпаднал в забвение. Малкото автори работили у нас в края на миналия век или са се пренасочили към други направления на изкуството или са напуснали страната. Ситуацията безспорно не е добра среда за развитие на рекламни стратегии базирани на знаковите системи на комикса. Тази негативна констатация важи, както за аудиторията, така и за рекламистите. Смятам, че трудът „Комикс и реклама. Поетика и семиотични аспекти“ поне ще спомогне – работещите в рекламния бранш да имат базисна подготовка и да използват адекватно предимствата на комикса.

Няма да се спирам подробно на структурата на труда. Ще отбележа само основните му части, самия труд е разделен на множество подглави и разклонение. Това е логично, като се има предвид и неговия обем и проблематиката, над която се разпростира, и която на места едва може да се набележи.

Увода е с заглавие „Комикс и маркетингови комуникации“ и тук Стайков залага целите, структурата и методите на това изследване.

Първа глава е „Поетика на комикса (семиотични аспекти)“. В тази глава докторанта дава повече яснота и ни въвежда в комикса, определяйки конкретно дефиницията за това изкуство, запознава ни със знаковата му система и кодовете му.

„Кратка история на българския комикс“ е главата, в която автора ни запознава с историческите факти от края на XIX и целия XX век, със своята съпричастност към тези процеси и с любовта и страстта си към българския комикс.

Третата глава е до голяма степен целта на това изследване „Комикс и реклама“ ни въвежда в маркетинговите комуникации включващи комикса.

Следват заключение, приложения и приноси.

Отново искам да подчертая сериозността на този труд, чието заглавие за някои вероятно звучи лековато, асоциирайки го повърхностно с детството си. За мен бе удоволствие да се запозная с него – особено в комиксовата му част и да си припомня моите детски очаквания на всяка нова история, както и любовта към непрестанно прелистваните стари.

Така отбелязаното до тук, е основание с убеденост да предложа на Антон Петров Стайков да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“.

6 март 2016

проф. д-р Николай Младенов